

ÎNCHEIERE

09 octombrie 2013

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ,
al Curții Supreme de Justiție

în componența:

Președintele completului, judecătorul:

Iulia Sîrcu,

Judecători:

Vera Macinskaia, Ion Vîlcov,

examinînd chestiunea referitoare la admisibilitatea recursului declarat de către Vulpe Sergiu, în pricina civilă la cererea de chemare în judecată depusă de Odobescu Oxana împotriva lui Vulpe Sergiu, privind încasarea împrumutului, împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 03 aprilie 2013, prin care a fost menținută hotărîrea Judecătoriei Cimișlia din 07 decembrie 2011,

c o n s t a t ă :

La 18 august 2010, Odobescu Oxana a depus cerere de chemare în judecată împotriva lui Vulpe Sergiu, privind încasarea sumei.

În motivarea acțiunii, reclamanta a invocat că la 08 iulie 2004 între ea și Sergiu Vulpe a fost încheiat un contract de împrumut bănesc în sumă de 3.000euro pe un termen nedeterminat, în acest sens fiind întocmită o recipisă de către Sergiu Vulpe.

Cu referire la art. 871 Codul civil, susține că la 19 ianuarie 2010, lui Sergiu Vulpe i-a fost expediată cererea de restituire a împrumutului, însă pînă în prezent împrumutul nu a fost restituit.

Consideră că conform art. 619 Codul civil, Sergiu Vulpe urmează să-i restituie împrumutul și dobînda de întârziere.

Cere, Oxana Odobescu încasarea din contul lui Sergiu Vulpe în beneficiul ei a sumei de 3.000 euro, a dobînzii de întârziere conform art. 619 Codul civil pe perioada 19 ianuarie 2010 pînă la pronunțarea hotărîrii, în mărime de 5 % din suma împrumutată și cheltuielile de judecată.

Prin hotărîrea Judecătoriei Cimișlia din 27 octombrie 2010, a fost admisă acțiunea și s-a dispus încasarea din contul lui Vulpe Sergiu în beneficiul lui Vulpe Sergiu a sumei de 3.000 euro în lei moldovenești la cursul Băncii Naționale a Moldovei la data executării hotărîrii. Totodată, a fost dispus că în caz de neexecutare a hotărîrii în termen de 90 zile de la data când aceasta a rămas definitivă debitorul va achita creditorului o dobîndă de întârziere determinată conform art. 619 Codul civil.

Prin încheierea Judecătoriei Cimișlia din 01 noiembrie 2010, a fost corectată eroarea din hotărîrea judecătorească din 27 octombrie 2010, după cum urmează: în

dispozitivul hotărârii, în alineatul doi, în locul cuvintelor „în contul lui Vulpe Sergiu” se va citi „în contul Oxanei Odobescu”.

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 16 martie 2011, a fost admis apelul declarat de către Sergiu Vulpe, casată hotărârea Judecătoriei Cimișlia din 27 octombrie 2010 și restituită pricina spre rejudecare în prima instanță.

În cadrul rejudecării pricinii, reclamanta a depus o cerere de concretizare a acțiunii înaintate împotriva lui Sergiu Vulpe și Elenei Vulpe, solicitând încasarea din contul pârâților în beneficiul ei a sumei de 3.000 euro și dobânzii de întârziere în sumă de 623,08 euro, pentru perioada 19 ianuarie 2010 – 01 iunie 2011, potrivit art. 619 și 585 Codul civil, precum și cheltuielile de judecată.

În susținerea cererii de concretizare a menționat că prin hotărârea Băncii Naționale a Moldovei din 28 ianuarie 2010, cu privire la ratele dobânzilor din 02 februarie 2010 până la 02 martie 2010 inclusiv, rata de refinanțare a Băncii Naționale a Moldovei a fost stabilită în mărime de 9%, astfel rata de bază de finanțare în mărime de 9% plus 5% peste rata prevăzută la art. 585 Codul civil constituie 14 %, respectiv pentru 43 zile de întârziere dobânda de întârziere constituie 49,48 euro.

Mai indică reclamanta că prin hotărârea Băncii Naționale a Moldovei din 25 martie 2010, cu privire la ratele dobânzilor din 30 martie 2010 până la 03 decembrie 2010 inclusiv, rata de refinanțare a Băncii Naționale a Moldovei a fost stabilită în mărime de 10%, iar rata de bază de refinanțare în mărime de 10% plus 5% peste rata prevăzută la art. 585 Codul civil ce constituie 15%.

Astfel, susține că dobânda de întârziere pentru 312 zile de întârziere constituie 384,6 euro.

La fel, menționează reclamanta că prin hotărârea Băncii Naționale a Moldovei din 30 decembrie 2010, cu privire la ratele dobânzilor din 07 ianuarie 2011 până la 06 mai 2011 inclusiv, rata de refinanțare a Băncii Naționale a Moldovei a fost stabilită în mărime de 11%, iar rata de bază de refinanțare în mărime de 11% plus 5% peste rata prevăzută la art. 585 Codul civil constituie 16%.

Respectiv pentru 144 zile de întârziere dobânda de întârziere constituie 189 euro, suma totală a dobânzii de întârziere constituind 623,08 lei.

Prin încheierea Judecătoriei Cimișlia din 21 iunie 2011, a fost atrasă în proces Elena Vulpe în calitate de copârît și a fost respins demersul lui Sergiu Vulpe cu privire la scoaterea cererii de pe rol.

Prin hotărârea Judecătoriei Cimișlia din 07 decembrie 2011, a fost admisă parțial acțiunea, încasat de la Sergiu Vulpe și Elena Vulpe în mod solidar în contul achitării datoriei și dobânzii de întârziere în baza contractului de împrumut din 08 iulie 2004 în folosul Oxanei Odobescu suma de 3.582,81 euro, convertiți în salută națională la momentul executării hotărârii.

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 14 iunie 2012, a fost admisă cererea de apel declarată de către Sergiu Vulpe, casată hotărârea Judecătoriei Cimișlia din 07 decembrie 2011 și emisă o nouă hotărâre, prin care acțiunea a fost respinsă ca fiind depusă tardiv.

La 12 octombrie 2012 Oxana Odobescu reprezentată de către Valeriu Stănescu a declarat recurs împotriva deciziei instanței de apel, solicitând admiterea acestuia, casarea deciziei instanței de apel și menținerea hotărârii primei instanțe.

Prin decizia Curții Supreme de Justiție din 30 ianuarie 2013, a fost admis recursul declarat de către Oxana Odobescu reprezentată de către Valeriu Stănescu, casată integral decizia instanței de apel din 14 iunie 2012, cu restituirea pricinii pentru rejudecare în instanța de apel.

La rejudecarea cauzei, la 03 aprilie 2013, Curtea de Apel Chișinău a pronunțat o decizie prin care a respins apelul declarat de către Vulpe Sergiu și a menținut hotărîrea instanței de fond.

La 15 mai 2013, Vulpe Sergiu a contesta cu recurs decizia instanței de apel, solicitînd restituirea pricinii spre rejudecare.

În motivarea cererii de recurs, recurentul a invocat că instanța de apel nu a constatat și elucidat pe deplin circumstanțele pricinii și nu a aplicat legea care trebuia să fie aplicată.

Conform prevederilor art. 434 alin. (1) CPC, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărîrii sau a deciziei integrale.

Materialele cauzei atestă, că Curtea de Apel Chișinău a pronunțat decizia la 03 aprilie 2013 și a fost expediată părților prin intermediul oficiului poștal la 11 aprilie 2013 (f.d. 87), iar cererea de recurs a fost depusă la 15 mai 2013, motiv pentru care cererea de recurs se consideră a fi depusă în termen.

Potrivit prevederilor art. 432 CPC alin. (1) CPC, părțile și alți participanți la proces sînt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

(2) Se consideră că normele de drept material au fost încălcate sau aplicate eronat în cazul în care instanța judecătorească:

- a) nu a aplicat legea care trebuia să fie aplicată;
- b) a aplicat o lege care nu trebuia să fie aplicată;
- c) a interpretat în mod eronat legea;
- d) a aplicat în mod eronat analogia legii sau analogia dreptului.

(3) Se consideră că normele de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat în cazul în care:

- a) pricina a fost judecată de un judecător care nu avea dreptul să participe la judecarea ei;
- b) pricina a fost judecată în absența unui participant la proces căruia nu i s-a comunicat locul, data și ora ședinței de judecată;
- c) în judecarea pricinii au fost încălcate regulile privind limba de desfășurare a procesului;
- d) instanța a soluționat problema drepturilor unor persoane care nu au fost implicate în proces;
- e) în dosar lipsește procesul-verbal al ședinței de judecată;
- f) hotărîrea a fost pronunțată cu încălcarea competenței jurisdicționale.

(4) Săvîrșirea altor încălcări decît cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a pricinii sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

(5) Temeiurile prevăzute la alin. (3) se iau în considerare de către instanță din oficiu și în toate cazurile.

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de către Vulpe Sergiu este declarativ și nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3), (4) CPC RM.

În conformitate cu art. 433 lit. a) CPC, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4).

Călăuzindu-se de prevederile art. 440 CPC, Colegiul a constatat existența unuia din temeiurile prevăzute la art. 433 CPC și anume lit. a), care expres prevede că cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin.(2), (3) și (4).

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ reiterează că, conform articolul 13 din Convenție, recursul trebuie să fie unul "efectiv" atât în practică, cât și în drept. Totuși, un astfel de recurs este cerut pentru pretențiile care pot fi considerate ca fiind "serioase și legitime" conform Convenției (*a se vedea Metropolitan Church of Bessarabia and Others v. Moldova, nr.45701/99, §137, ECHR 2001-XII*), însă astfel de temeiuri Colegiul n-a constatat.

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție, reține că decizia contestată a fost adoptată cu aplicarea corectă a legii materiale și cu respectarea legislației procedurale în vigoare, părților fiindu-le create condiții obiective și egale pentru exercitarea drepturilor sale procedurale.

În legătură cu cele constatate, examinând argumentele cererii de recurs prin prisma normelor legale ce reglementează relațiile dintre părți, reieșind din actele anexate la dosar, se constată că recursul declarat de Vulpe Sergiu împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 03 aprilie 2013, nu se încadrează în temeiurile prevăzute de art. 432 CPC.

Ținând cont de cele indicate, în temeiul art. 432, 433, 434 CPC, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e:

Cererea de recurs declarată de către Vulpe Sergiu se consideră inadmisibilă.
Încheierea nu se supune nici unei căi de atac.

Președintele completului,
judecătorul

Iulia Sîrcu

Judecătorii

Vera Macinskaia

Ion Vîlcov